

Kapucinski TOTI

Leto I.

Pri oo. kapucinih v Celju 8. maja 1941.

Št. 1

Uvodna.

O kapucinski red vstopilo
mnogo mož je padajoč čase .....

Bile niso nune redilne,

Ki izbrale popi kleške

v temili pobah Kapucinov .....

Se razvilo je pozitje
nun in patrov,
man in fratrov. Ki im pater je delil il

Le na sprehodnih

po vtočih

slaven je gladal mir,

če prišel mi eksorcizir,

Ki ga je posil Krastelj Peter
da patron je učajal veter .....

Za rabavo tam na planu
Herlaki, Toče je predel,

Ki vse želi, ki vse želi

- oster gobec je much .....

Za skubi

in za poplah,

čeme misli

in za strah

Nejče Zaveljčina, naš

se pokorib, ves la čas .....

Kričnik s kričo in mello
stirkal velenje možoli,
pot se bliskal je lepo,
smržen bil pa ni nikoli.

Pater Roj, prej stoktor prava,
minus sam na plami spava,
semintja le pasmici,
da Peter je pa njih splabi,
ki posreden pokonci plane:
"Na pomoč mi priodi Stane!"
Vetkoj grize me močno,
bolha je golovo šlo."

Bolha Stanet' pač premal je,
minus spava smrž dalje.

Taste, slike se čednost,
žalost in pa padost
to naš "Kapucinski foli"
kam objavjal dnevo sproti.
Če bo kmaj kalo prostora
za objave, al' papirja,
bo pedantija sigurna,
da je vse ne bude pekla,
zaposila agencijo:
"Ena baba to je pekla"
za razširjanje veshi,
ki pesnice s njih nč nis.

D^r Gr..

Peterčkove poslednje sanje.

Razvil se Peterček je že v možu,
mu mizarovo pes je pravil nč.
Po teži on odvaga partea dova,
še sam bi bal se ga hujic.

Je tudi njega doletela
sroda kruta neke pač noči:
Debelo vroč pe mu zapela
okol' pratu - že Peterček visi.

Adijo svet, adijo ideali,
v smotru strahu Peterček se vzdihne,
iz spanja skoč' pokonci možek morli:
"Le panje bile po" - in kihne. -

D^r Gr....

Nagrobnii napisii.

Tukaj počiva Kremžarjev lika,
ki je zdaj iz svoje "zadnje" piha.

Cez Johannov grob je hrava pogauja,
telo mu pravista, je pravna lobanija

Tu spava Rožancov Francek;
nekrunjen speboj odmesel je kramelj.

Smrl je naš dobrí Fine,
zdaj gleda skor pekleniske line.

Tukaj počiva pesnik naš Jože,
zapat juna Klun in zdaj
mu je loren.

Redakter Herlach studira...
ne more verjet, da pišejo to treba
mu pravat secret.
Ker Nastja mu joče: Črejutri /
domov.
Za družbo Kapucinško, gotovim bo zoi